

DESCRIPCIÓ D'UN PAISATGE

de Josep Maria Benet i Jornet

Direcció: Toni Casares

Sala Beckett. Del 29 de setembre al 31 d'octubre

Una producció de la Sala Beckett i el Teatre Principal de Palma

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

**Teatre
Principal**

Text del director

Les notes de l'autor que acompanyen l'edició de *Descripció d'un paisatge* (1979, El Galliner. Ed-62) comencen parlant de com n'és, de difícil, escriure teatre i de la doble condició pròpia del text dramàtic, que és a la vegada material literari autònom, i partitura per a una representació escènica.

En aquells anys setanta-vuitanta, Benet i Jornet vivia la pressió d'un cert desprestigi de l'escriptura teatral, en el context de l'esclat de la creació col·lectiva del Teatre Independent. El dramaturg reivindica, en aquestes notes, el seu dret, *noble i antic*, sobre la representació teatral i, per no despertar sospites d'ingerència professional, ens presenta una obra, *Descripció d'un paisatge*, deliberadament literària, sense traces ni solucions escèniques concretes, sense acotacions ni marques per a cap possible representació, com dient: "Director o directora, fes-ne el que vulguis."

Han passat quatre dècades des d'aleshores i, en bona part gràcies a Benet i Jornet, el prestigi de l'autoria teatral a Catalunya ha millorat molt. S'ha entès la importància i la necessitat de la dramaturgia (textual o no) en qualsevol esdeveniment escènic i, pel que fa específicament al text dramàtic, els actors, les actrius i també el públic, valoren i agraeixen l'elaboració literària, escrita i pensada amb ple coneixement de causa.

Potser on encara s'arrosseguen prejudicis és, precisament, en el reconeixement de l'escriptura teatral com a gènere literari autònom de l'espectacle. Aquí, ni el món editorial, ni l'acadèmia, ni cert periodisme especialitzat, no han sabut encara superar el recel que els produeix una literatura que se'ls fa difícil d'analitzar, perquè està viva damunt del paper, perquè requereix d'una lectura especialment creativa i perquè és, per definició, acció en ella mateixa: La literatura dramàtica.

Amb els seus jocs d'espai i temps, i amb la intencionada i radical inconcreció escènica, Benet i Jornet no tenia pas la pretensió d'estar inventant res de nou ("d'altres abans que jo ho havien fet", diu al programa de mà de la versió que jo mateix vaig dirigir a la UAB, l'any 1985), però el cert és que, formalment, *Descripció d'un paisatge* enllaça més amb alguns procediments del nostre teatre contemporani que no pas amb els de l'època en què va ser escrita.

D'altra banda, gràcies al seu impuls d'escriure a partir d'una tragèdia clàssica poc coneguda, però sense que se'n notés gens la intenció, els temes i argument de l'obra travessen tantes temporalitats i geografies com vulgueu, de tal manera que remetent més o menys metafòricament a situacions polítiques, col·lectives i individuals, sempre reconeixibles.

De fet, *Descripció d'un paisatge*, és una obra més moral que no pas política, malgrat la seva trama de conxorxes i venjances. Com en tantes d'altres obres de l'autor, del que es tracta aquí és de confrontar-nos amb la idea, sempre incòmode, que el Bé i el Mal són relatius, o no existeixen, i que darrere de les actituds més nobles o de les més reprovables hi ha, gairebé sempre, només, un desig poruc i miserable de supervivència. La política està sempre travessada pels dolors personals.

Benet i Jornet va morir l'abril de 2020. A la Sala Beckett el considerem un dels autors catalans més importants de la història, i sabem que sense ell no s'entén l'evolució del teatre català; tant pel que fa al seu mestratge i al seu paper de pont entre generacions, com, sobretot, pel que fa a l'altíssima qualitat literària i a la saviesa teatral dels seus textos. Aquest n'és un de poc conegut, malgrat que per l'autor era un dels seus favorits.

Tant de bo aconseguim que la representació s'acosti al que ell devia tenir més o menys al cap, i que va optar per no fer gaire evident. S'avançava així a formes d'escriptura que anys més tard ell mateix abordaria encara amb més coratge. Sempre inquiet, sempre amb la voluntat que el seu teatre s'ajustés a les formes artístiques de la contemporaneïtat.

No és pas la primera vegada que muntem una obra seva; tampoc serà l'última; ja hi podeu pujar de peus.

Toni Casares
Director

Sinopsi

En una ciutat mediterrània imaginària, un cap d'Estat totalitari ha decidit evolucionar cap a la democràcia. Ara, dues filles d'un dissident tornen de l'exili. Tenen por, però estan disposades a exercir la seva revenja personal.

Lluites de poder, venjança, temors, vulnerabilitat, interès i misèria formen aquesta història en què Josep M. Benet i Jornet reflexionava, a finals dels setanta, sobre l'equilibri entre un fort compromís ideològic i el dret a viure fràgilment la vida pròpia.

Fitxa artística

Autoria: **Josep Maria Benet i Jornet**

Direcció: **Toni Casares**

Repartiment: **Enka Alonso, Ona Borràs, Màrcia Cisteró, Francesc Ferrer, Pep Ferrer, Carles Martínez, Òscar Rabadan i Fina Rius**

Escenografia: **Laura Clos (Closca)**

Vestuari: **Míriam Compte**

Il·luminació: **Guillem Gelabert**

So: **Roger Ábalos**

Caracterització: **Àngels Salinas**

Disseny de moviment: **Marta Gorchs**

Fotografia promocional: **Kiku Piñol**

Ajudant de direcció: **Xavi Buxeda**

Estudiant en pràctiques de vestuari(ESDI): **Irene Òdena**

Agraïments: **Ajuntament d'El Prat de Llobregat**

Una producció de la Sala Beckett i el Teatre Principal de Palma

L'autor: Josep Maria Benet i Jornet

Es dona a conèixer amb *Una vella, coneguda olor*, (1964) obra que havia obtingut el premi Josep M. de Sagarra el 1963, i el 1970 publica conjuntament *Fantasia per a un auxiliar administratiu* i *Cançons perdudes*. El seu teatre realista continua amb *Berenàveu a les fosques* (1972) i *Quan la ràdio parlava de Franco* (1979) i amb *Revolta de bruixes* (1977) agafa un to simbòlic. A *La desaparició de Wendy*, el món de la infantesa i el de la postguerra prenen una dimensió mítica. Ha conreat també el teatre infantil *Supertot* (1975), *Helena a l'illa del baró Zodiàc* (1975) o *El somni de Bagdad* (1977), entre d'altres.

El 1989 estrena *Ai, carai!* al Teatre Lliure, i *Desig*, el 1991, al Centre Dramàtic de la Generalitat. Continua amb obres com *E.R.*, estrenada al Teatre Lliure (1994) i debuta al cinema per Ventura Pons (*Actrius*, 1996); *Olors*, dirigida per Mario Gas (TNC, 2000); *Això, a un fill, no se li fa* (Teatreneu, 2002); *L'habitació del nen* (Teatre Lliure, 2003); *Salamandra* (TNC, 2005); *Dones que ballen* (2010) i *Com dir-ho?* (2013), entre d'altres. A més, és guionista dels primers serials produïts per Televisió de Catalunya (*Poble Nou*, 1993-94; *Rosa*, 1995-96; *Nissaga de Poder*, 1996-98; *Laberint d'ombres*, 1998-00; *Nissaga, l'herència*, 1999; *El cor de la ciutat*, 2000-2009 i *Ventdelplà*, 2005-2010).

La seva trajectòria ha estat reconeguda amb nombrosos premis, entre els quals el Premio Nacional de Teatro (1995), la Creu de Sant Jordi (1997), el Premi de la Institució de les Lletres Catalanes de guions audiovisuals (1998), el Premio Max d'Honor (2010), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2013) i la Medalla d'Honor de la SGAE (2015).

A la Sala Beckett, d'aquest autor s'hi han pogut veure *A la fageda* (1990), *El gos del tinent* (1999), *Soterrani* (2008) i *La desaparició de la Wendy* (2016).

El director: Toni Casares

Director de la Sala Beckett /Obrador Internacional de Dramatúrgia, de Barcelona. Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, l'any 1983. Postgrau en Teoria i Crítica de la Representació Teatral per la UAB i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Membre fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona (1983), de la qual va ser director artístic entre els anys 1992 a 2004. Entre 1989 i 1992 va ser coordinador general del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya. El 1997 va assumir la direcció de la Sala Beckett de Barcelona, a la qual havia estat vinculat des de la seva fundació, el 1989. Entre el 2005 i el 2012 va ser membre del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya, on va coordinar el Projecte T6, de suport a la dramatúrgia contemporània catalana.

Entre d'altres, ha dirigit els espectacles: *Plou a Barcelona*, de Pau Miró (Sala Beckett 2004); *Salamandra*, de Josep Maria Benet i Jornet (TNC 2005); *El camp*, de Martin Crimp (Sala Beckett 2005); *Valentina*, de Carles Soldevila (TNC 2006); *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig (Sala Beckett 2006); *La Plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda. Adaptació de J.M. Benet i Jornet (TNC 2007); *Aquí s'aprèn poca cosa* (Adaptació de la novel·la Jakob Von Gunten de Robert Walser), de Toni Casares (Sala Beckett 2009); *El petit Eiolf*, de Henrik Ibsen (Sala Beckett 2011); *Rei i Senyor*, de Josep Pous i Pagès. Dramatúrgia de Pere Riera (TNC 2012); o *Eva i Adela als afores*, de Mercè Sarrias (Sala Beckett, 2017).

Repartiment

Enka Alonso

Llicenciada en Filologia Hispànica per l'UAH. Diplomada en Estudis musicals pel Conservatori professional de música de Menorca. Diplomada en Art Dramàtic per l'Escola Bululú2120. Especialitzada en teatre clàssic per l'escola Teatro del Mundo.

Ha desenvolupat la seva carrera com a actriu a Madrid, Illes Balears i Barcelona, on ha participat en obres teatrals com *La vida es sueño* de Calderón de la Barca, dirigida per Alicia Sánchez; *Cimbelino* de W. Shakespeare, dirigida per César Barló; *Lucrecia* de Joan Ramis, dirigida per Sergi Marí; *La marquesa de Sade* de Mishima, dirigida per Emilià Carilla; *La gavina* de Txékhov, dirigida per Boris Rotenstein; *La importància de ser Frank* d'Oscar Wilde, dirigida per Emilià Carilla; *La plaça del diamant*, una adaptació de la novel·la de Mercè Rodoreda, produïda i dirigida per la Companyia Mea Culpa; *Sous le François la plage*, un cabaret escrit i dirigit per Emilià Carilla; *Dolça Sodoma meva* de Laurent Gaudé, dirigida per Sergi Marí i Montse Gonzàlez; *Reines de Shakespeare* (una adaptació de textos de W. Shakespeare) amb dramaturgia de Pau Carrió i direcció de Pitus Fernández, i *El nino*, d'Irene Petra Zani, amb traducció de Joan Casas i direcció de Loredana Volpe, entre altres espectacles.

Com a professora d'Iniciació al Teatre ha impartit diversos cursets a l'escola Bululú2120 de Madrid. Actualment treballa al Grau Superior en Arts Escèniques que imparteixen l'Escola Arsènic de Granollers i L'EAE de Manresa com a professora de Dicció castellana i Vers clàssic espanyol.

Com a actriu de TV ha participat en les sèries: *Llàgrima de Sang*, *L'Anell*, *Migjorn* i *Amor de cans* d'IB3; i *La Riera* de TV3. I ha presentat els programes de cultura *100%* de la Televisió menorquina, i *Nius. La ruta de l'ocell sensible* a la Xarxa de canals locals de Catalunya.

Com a compositora, lletrista i cantant forma part del projecte musical *La nena Samsó*, juntament amb Marc Alongina Monteverde i José Valera Cintas.

Ona Borràs

Graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre en l'especialitat d'Interpretació. També es forma com a actriu a l'ESADIB (Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears) i al Barrow Group Theater de Nova York. Té formació musical en piano, clarinet i cant i ha estat membre del cor juvenil del Teatre Principal de Palma. Actualment forma part del muntatge *Amarg* escrit per Rafel Gallego i dirigit per Josep Ramon Cerdà. Ha participat en projectes dirigits per professionals com David Selvas, Raimon Molins, o Moreno Bernardi, entre d'altres.

En televisió, apareix a sèries com *Amor de Cans* d'IB3 i Nova Televisió, i *Com si fos ahir* de TV3. Ha posat veu a diferents falques publicitàries i també ha treballat per Òmnium Cultural en una de les seves campanyes d'àmbit internacional.

Màrcia Cisteró

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic - Institut del Teatre. S'ha format també en diverses disciplines com la dansa i en diversos cursos amb professionals com Lilo Baur i el Théâtre de la Complicité, Philippe Gaulier, la Scuola Europea per l'Arte dell'Attore, Franco di Francescantonio, Javier Daulte i Jordi Prat i Coll. En teatre, l'hem vist recentment a *Set Nenes Jueves* (dir. Jordi Prat i Coll, 2021), *La Nit de la Iguana* (dir. Carlota Subirós, 2021), *El Jardí* (dir. Albert Arribas, 2021), *Només la fi del món* (dir. Oriol Broggi, 2020), *L'Habitació del Costat* (dir. Julio Manrique, 2019), *La Bona Persona de Sezuan* (dir. Oriol Broggi, 2019), *Sopa de Pollastre amb Ordi* (dir. Ferran Utzet, 2018), *Els Tres Aniversaris* (dir. Jordi Prat i Coll, 2017), *Actes Obscens en Espai Públic* (dir. Albert Arribas, 2017), *Boscós* (dir. Oriol Broggi, 2017), *Molt soroll per no res* (dir. Àngel Llàcer, 2016), *Dansa d'agost* (dir. Ferran Utzet, 2016), *Una giornata particolare* (dir. Oriol Broggi, 2015), *Cels* (dir. Oriol Broggi, 2014), *Moro com a país* (dir. Albert Arribas, 2014), *La rosa tatuada* (dir. Carlota Subirós, 2013), *Incendis* (dir. Oriol Broggi, 2012 i 2015), *De quan somiava* (dir. Jordi Prat i Coll, 2013), *Luces de Bohemia* (dir. Oriol Broggi, 2011).

En cinema l'hem vist a *La Hija de un Ladrón* (dir. Belén Funes, 2018). En televisió l'hem vist a les *tvmovies Frederica Montseny, la dona que parla* (dir. Laura Mañà, 2020), *13 dies d'octubre* (dir. Carlos Marquès-Marcet, 2015) i a les sèries *EL Dia de Mañana* (dir. Mariano Barroso, 2018), *Vida Privada* (dir. Sílvia Munt, 2017), *Vinagre* i *El cor de la ciutat*.

Actualment és també professora de teatre a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Francesc Ferrer

Format en interpretació a l'Escola Eòlia de Barcelona i a l'estudi de Manuel Lillo i Txiqui Berraondo. També ha realitzat entrenament actoral amb l'argentí Javier Daulte i monogràfics d'interpretació amb Àlex Rigola, Ferran Madico, Carlota Subirós, Silvia Quer, Josep Galindo, Lluís Pasqual i Joan Tharrats. S'ha format en tècnica vocal i cant amb Viv Manning i Dolors Cortès. També té estudis de guitarra realitzats al Taller de Músics de Barcelona. Monogràfic de Jazz amb Oscar Peñas. Alumne particular de guitarra del mestre argentí Gustavo Fantino. És Diplomant en Magisteri d'Educació Primària per la Universitat Ramon Llull (1997-2000).

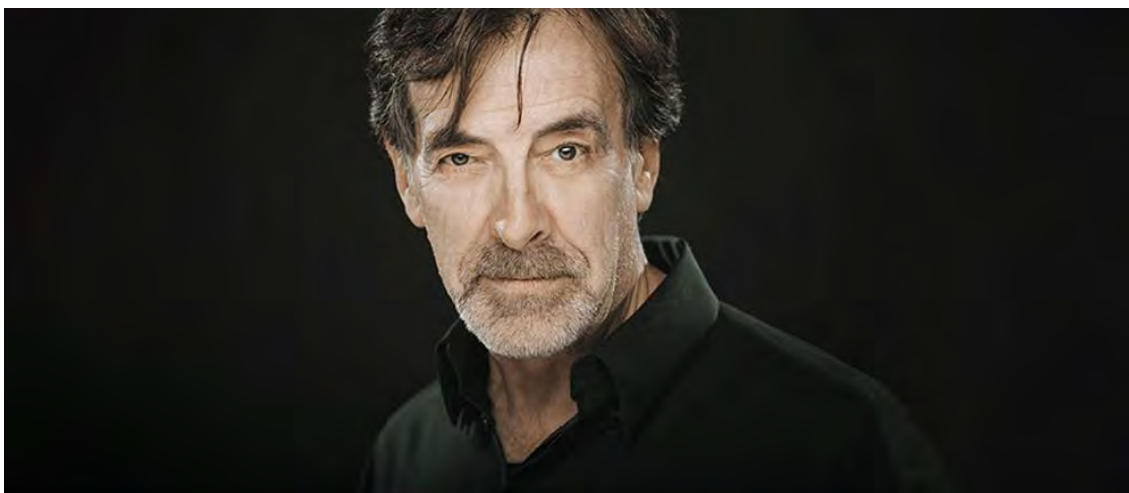
Entre els seus treballs en teatre destaquen *Els jocs florals de canprosa* (TNC), *Liceistes i cruzados* (TNC), *Blau* (Sala Beckett) dirigides per Jordi Prat i Coll, *Que rebentín els actors* (TNC) de Gabriel Calderon, *Infàmia* de Pere Riera (La Villarroel), *Sota Teràpia* dirigida per Daniel Veronese (Borràs), *George Kaplan* direcció Toni Casares (Sala Beckett), *Ciutat de Vidre* de la companyia Obskené (Mercat de les Flors), *Històries d'Istanbul* (Teatre Lliure) i *Oxigen* de Mar Monegal.

A la televisió l'hem pogut veure a sèries com *Benvinguts a la Família*, *Pop Ràpid*, *Merlí*, *Kubala*, *Moreno*, *Manchon*, *39+1*, *Greenpower*, *Material Obsolet*, i *Paraules al vent*.

Els seus últims treballs al cinema han estat: *La Juventud Baila* de Marc Crehuet, *Trash* de Carles Torres, *El pas de Sant Joan* d'Ana Ortiz i *El código Interior* de Pau Subirós.

Compositor, cantant i guitarrista, edita els treballs *Opuestos Frágiles* i *Deliciosos Huéspedes*.

Pep Ferrer

Començà amb *La Cantant Calva* d'Ionescu el 1977 a Terrassa. Ha cursat els estudis d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona.

En teatre, ha treballat amb directors com Mario Gas, Paco Mir, John Strasberg, Imma Colomer, Konrad Zschiedrich, Calixto Bieito, Lluís Homar, Fabià Puigserver, Pere Planella o Pep Pla. Ha participat en produccions al Teatre Lliure, Focus, Teatre Nacional de Catalunya, Sala Beckett, Vania, Bitò produccions, Festival Internacional de Teatro Clásico de Mérida, Grec Festival de Barcelona o Centre d'arts Escèniques de Terrassa. Ha actuat en peces d'autors com Shakespeare, Txèkhov, Brech, Ibsen, Arthur Miller, Harold Pinter, Albert Camus, Edward Albee, Àngel Guimerà, Josep M. de Sagarra.

Els seus últims treballs en teatre són *Calígula* d'Albert Camus, *Un Fràgil Equilibri* d'Edward Albee dirigides per Mario Gas, *After Play* de Brian Friel, *Penso en Yu* de Carole Fréchette dirigida per Imma Colomer, *La Banqueta* de Gérald Sibleyras dirigit per Paco Mir, *Un Dia Qualsevol* d'Oriol Tarrasón i *Galatea* al TNC.

A televisió ha tingut papers protagonistes en produccions com *Secrets de família*, *La memòria dels Cargols*, *Temps de silenci*, *El cor de la ciutat*, *Quico el progrè* a TV3; a TVE, *Amar en tiempos revueltos* i *Cuéntame como pasó*.

Ha participat també a *Nit i Dia*, *Merlí* i *Com si fos ahir* a TV3. Ha col·laborat en diferents sèries capitulars a Netflix a *Hache*, Tele 5 i a *Sé quién eres*, Antena 3.

En cinema destaca la seva participació a *Blanca Nieves*, *Mejor Imposible*, *Lo mejor que le puede pasar a un cruasán*, *Un Plaer indescriptible* i *Cerca de tu casa*.

Carles Martínez

Ha fet els estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i a la International School of Drama de Londres amb Michael McCallian.

La seva trajectòria inclou teatre, cinema i televisió.

Darrerament en teatre l'hem pogut veure a *Carrer Robadors*, de Mathias Enard, direcció de Julio Manrique; *Decadència*, de S.Berkoff, direcció de Glòria Balañà; *Això ja ho he viscut*, de Priestley, direcció de Sergi Belbel; *Treballs d'amor perdut*, de W.Shakespeare, amb direcció de Pere Planella; *Edip rei*, de Sòfocles, sota la direcció d'Oriol Broggi; *Maria Estuard*, de Schiller, amb direcció de Sergi Belbel; *Las brujas de Salem*, d'A.Miller, amb direcció d'Andrés Lima; *Vells Temps* de H. Pinter, sota la direcció de Sergi Belbel; *L'encarregat*, de H.Pinter, sota la direcció de Xicu Masó; *Els feréstecs*, de Goldoni, amb direcció de LL. Pasqual; *Molly Sweeney* de B.Friel amb direcció de Miquel Gorris.

Darrerament en cinema ha actuat a *La mort de Guillem* i *Tretze dies d'octubre* de Carlos Marquès Marcet i *El cafè de la Marina* de Silvia Munt.

Ha intervingut en sèries com *El confidente* de Mariano Barroso, *Kubala, Moreno i Manchón*, *La Sagrada família*, *Lo Cartanyà*, *Estació d'enllaç*, *Jet-Lag*, *La memòria dels cargols*, *Porca misèria*, *Vinagre...* entre d'altres.

Premi Ciutat de Barcelona 2015.

Òscar Rabadan

Cursa estudis superiors a l'Institut del Teatre de Barcelona. Paral·lelament, inicia la seva carrera com a protagonista a la sèrie *Quico el progre*, dirigida per Eduard Cortés i Ricard Reguant per a TV3.

En la seva extensa carrera com a actor de teatre, participa en títols com *Yvonne princesa de Borgonya* dirigida per J.M. Mestres o *El Mercader de Venècia* sota la direcció de Sergi Belbel.

Després d'un llarg període de gira mundial, amb dues produccions de La Fura dels Baus (*Ombra i Boris Godunov*) torna al panorama nacional participant en produccions que el porten a actuar en els millors teatres nacionals, com el TNC, el Teatre Lliure, el Maria Guenerro o el Teatro Clásico; amb obres com *El Alcalde de Zalamea*, *Fuenteovejuna*, *Cara de Plata* i *Glengarry Glen Ross*, i directors com Sergi Belbel, Ramon Simó, Àlex Rigola, Daniel Veronese, Ferran Madico i Georges Lavaudant, entre altres.

De les seves feines més recents cal destacar *Àngels a Amèrica*, dirigida per David Selvas, *En veu baixa* de Ferran Madico o *El rey Lear*, dirigida per Lluís Pasqual.

A la pantalla petita podem veure la seva participació en una multitud de sèries: *Hospital Central*, *Setze Dobles*, *Pepe Carvalho*, *El cor de la ciutat*, *Amar en tiempos revueltos*, *Bandolera*, *Acacias 38*, *Vis a Vis*, *Pulsaciones*, *Caronte*, *La Templanza*, *Clara Campoamor*, *Concepcion Arenal: la visitadora de cárceles*, *Descalzo sobre la tierra roja*, *Carlos Rey Emperador* o *La Catedral del mar*.

Destaca la seva incursió al cinema de la mà de Ventura Pons amb *Anita no perd el tren*, *A la deriva*, *Mil cretins* o *Un berenar a Ginebra*.

Més recentment, participa en els curtmetratges *Cunetes* i *Conte trencat*.

Actualment acaba de finalitzar la seva participació en *La cocinera de Castamar*, així com les últimes dues temporades de la sèrie de TV3, *Com si fos ahir*.

Fina Rius

En teatre, destaca la seva participació a *Marburg* de Guillem Clua (TNC), *Una vella i coneguda olor*, de Josep M. Benet i Jornet (TNC), *Afterplay* de Brian Friel (Sala Atrium, Teatre Lliure i gira per Catalunya), *Flames a la fosca Espriu/Rosselló-Pòrcel* (Festival Grec), *Penso en Yu* de Carole Fréchette (Sala Beckett i Festival Grec), *Maria Stuard* de Fiedrich Von Shiller (Teatre Lliure), *Ofici de Tenebres* de Joan Russiñol (Sala Beckett), i més recentment, *Ismene* de Carol Fréchette (Teatre Lliure), *La Llibertat irrenunciable* de Teresa Pàmies (Gira per Catalunya), *Solitud a Stromboli* de Núria Casado Gual (TNC i Sala Atrium) i *Ambulàncies* de Tono Saló (Espai Alella).

A televisió ha treballat en sèries de TV3 com *El Cor de la Ciutat*, *KMM*, *La Riera*, *Nit i dia*, *Com si fos ahir*, *Merlí*, *Sapere Aude* (Movistar +) i *Moebius*.

En cinema ha participat a *El año del diluvio* d'Eduardo Mendoza, *Atlas de Geografía Humana*, *Open24* de Carles Torras, *Boi* de Jorge M Fontana i *Para toda la muerte* d'Alfonso Sánchez.

És actriu de doblatge en castellà i català, i ha col·laborat en programes dramàtics de Catalunya Ràdio i de Com ràdio.

Informació pràctica

Descripció d'un paisatge

de Josep Maria Benet i Jornet

Direcció: Toni Casares

Amb: Enka Alonso, Ona Borràs, Màrcia Cisteró, Francesc Ferrer, Pep Ferrer, Carles Martínez, Òscar Rabadan i Fina Rius

Del 29/09 al 31/10/2021

De dimecres a dissabte a les 20h

Diumenge a les 18h

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett i el Teatre Principal de Palma

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Anna Narbona · premsa@salabeckett.cat

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

Telf.: 93 284 53 12

www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

**Teatre
Principal**